

„Kenyérszaporítás”

Három dolgot tudnék kiemelni ebből a tanításból.

Az első: Jézus saját példáját mutatva kis, 10-12 fős csoportokba ültetve a tömeget, mint ahogy ő is 12 főt tanított a leghatékonyabban. Így lehet Isten országát építeni, elmélkedni, átbeszélni Jézus mondanivalóját.

A második: az odaadás, a szeretet, az áldozat. Ahogy ő és tanítványai az utolsó kenyérüket feláldozva, hálát adva Istennek megtörték és szétszították a tömegnek. Minden egyes csoportba jutott egy kis kenyér, példát mutatva az embereknek, amiből kettő van, az egyiket add oda a rászorulónak . És igen, lám-lám, az emberek nem félve a holnaptól, elővették a kis aranytartalékukat és bedobták a közösbe. Rábízva ezzel magukat Istenre.

A harmadik: a hét kenyér illetve az összeszedett hét kosár maradék. A hetes szám misztikus szám. Tele vannak a meséink, mondáink a hetes számmal. Pl. a hétfejű sárkány, a hét vezér és a mese is a hetedhét országon túl kezdődik. Ami nem is annyira mese, mert az embernek hét tudatszinten kell felülkerekednie, vagy megvilágosodnia, vagy megtisztulnia mire bejut a mennyek országába. Ami után a mindenség az egység, Isten országa vár. A fektetett nyolcas is ezt jelképezi, a végtelent, a mindent. Jézus is ezeket a lépcsőfokokat példázza, tanítja.

Seres András, Diósjenő BK

„... magasztalták Izrael Istenét.”

Jézus fölment egy hegyre, nyilván azért, hogy tanítson. Nagy tömeg követte és mindenféle beteget hoztak és lerakták őket a lábai elé. A tanítás elmarad, legalábbis Máté nem említi, mert a szükségét szenvedők előbbre valók. Jézus gyógyít, a tömeg pedig csodálkozik. Vajon miért csodálkoznak, ha egyszer azért vitték oda a betegeket, hogy meggyógyítsa őket. Minden csodálkozásuk ellenére, mégis magasztalják az Istent, mert neki tulajdonítják a gyógyulásokat. Dicsérjük Istent a jó dolgokért? „Honnan lenne a pusztaságban annyi kenyérünk, hogy jóltartsunk ekkora tömeget?”

Az ember mindig akadékoskodik. Érvel és ellen érvel, csak hogy kibújhasson a feladat alól. Nehezen hiszi el, hogy a megoldás nagyon is egyszerű. Nem az Istentől kell várni a csodát, hanem a saját erőfeszítéseinktől kell várni a „csodát”, a dolgok jóra fordulását.

Aki elindul akár csak egy rövidebb útra, visz magával némi enni-inni valót. S ha már van valamennyi, azt meg lehet osztani másokkal. Jézus példát mutat azzal, hogy Ő osztja meg először, ami náluk van, így már mindenki bátran előveszi a saját kis elemózsiáját és megosztja a mellette levővel.

Az osztás Jézus egyik legfőbb parancsa. A mai időkben különösen aktuális, mert a világ szegényebbik fele elindult, hogy kikövetelje magának a részét. Ha nem adjuk önként, elveszik erővel.

Mit tenne most Jézus?

Hogyan mutathatjuk meg, hogy a jézusi úton járunk?

Adj Uram világosságot, hogy felismerjük akarodat és adj erőt, hogy meg is tudjuk cselekedni azt. Amen.

Apáti Zsuzsa